Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

15. září 2016 *

„Hospodářská soutěž — Zneužití dominantního postavení — Celosvětový trh toku konsolidovaných údajů v reálném čase — Rozhodnutí prohlašující za závazné závazky nabídnuté podnikem v dominantním postavení — Článek 9 nařízení (ES) č. 1/2003“

Ve věci T-76/14,

Morningstar, Inc., se sídlem v Chicagu, Illinois (Spojené státy), zastoupená S. Kinsellou, K. Dalym, P. Harrisonem, solicitors, a M. Abenhaïmem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené F. Castilla Contreras, A. Dawesem a F. Ronkes Agerbeekem, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Thomson Reuters Corp., se sídlem v Torontu (Kanada),

a

Reuters Ltd, se sídlem v Londýně (Spojené království),

zastoupenými A. Nourrym, G. Olsenem a C. Ghosh, solicitors,

vedlejšími účastnicemi řízení,

jejímž předmětem je návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2012) 9635 ze dne 20. prosince 2012 v řízení podle článku 102 SFEU a článku 54 Dohody o EHP [věc COMP/D2/39.654 – Reuters Instrument Codes (RIC)]

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení D. Gratsias, předseda, M. Kančeva a C. Wetter (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: L. Grzegorczyk rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 3. března 2016,

* Jednací jazyk: angličtina.

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 30. října 2009 Komise Evropských společenství rozhodla zahájit řízení týkající se Thomson Reuters Corporation a podniků pod její přímou nebo nepřímou kontrolou, včetně Reuters Limited (dále jen „TR“) z důvodu domnělého zneužití dominantního postavení na celosvětovém trhu toku konsolidovaných údajů v reálném čase.

2 Dne 19. září 2011 Komise přijala předběžné hodnocení podle čl. 9 odst. 1 nařízení rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích [101 SFEU] a [102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205), které oznámila TR dne 20. září 2011.

3 Z předběžného hodnocení vyplývá, že TR zastává dominantní postavení na celosvětovém trhu toku konsolidovaných údajů v reálném čase. Možná zneužila svého dominantního postavením uložením některých omezení týkajících se použití Reuters Instrument Codes (dále jen „RIC“). RIC jsou krátké alfanumerické kódy vyvinuté ze strany TR k identifikaci cenných papírů a místa, kde je s nimi obchodováno.

4 TR zakazuje svým zákazníkům používat RIC k nalezení dat v tocích konsolidovaných údajů v reálném čase navržených jinými poskytovateli a brání třetím osobám, jakož i konkurenčním poskytovatelům vyvíjet a spravovat propojovací tabulky zahrnující RIC pro umožnění interakce mezi zákaznickými systémy a toky konsolidovaných údajů v reálném čase jiných poskytovatelů. V předběžném hodnocení Komise došla k závěru, že tyto praktiky způsobují značné překážky pro změnu poskytovatele toku údajů a představují zneužití dominantního postavení ve smyslu čl. 102 SFEU a článku 54 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP).

5 Dne 8. listopadu 2011 TR Komisi posle čl. 9 odst. 1 nařízení č.1/2003 předložila návrh závazků, aby rozptýlila její výhrady vyjádřené v předběžném hodnocení.

6 V tomto návrhu závazků TR mimo jiné navrhla:

— povolit svým zákazníkům uzavřít dohodu o rozšířené licenci týkající se RIC (dále jen„ERL“). ERL umožňuje zákazníkovi za měsíční licenční poplatek využívat kódy RIC k vyhledávání konsolidovaných finančních údajů v reálném čase od konkurenčních poskytovatelů, a tím změnit jednu nebo několik jejich aplikací;

— poskytnout nezbytné informace k umožnění svým zákazníkům vytvářet propojovací tabulky mezi RIC a kódovacím systémem konkurenčních poskytovatelů za účelem změny poskytovatele.

7 Dne 14. prosince 2011 Komise zveřejnila oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* podle čl. 27 odst. 4 nařízení č. 1/2003, ve kterém shrnula danou věc a závazky, přičemž vyzvala zúčastněné třetí strany, aby předložily k návrhu TR své připomínky.

8 Dne 7. března 2012 Komise informovala TR o připomínkách, které obdržela od zúčastněných třetích stran po zveřejnění oznámení o průzkumu trhu.

9 Dne 27. června 2012 TR v odpovědi na podané připomínky předložila návrh pozměněných závazků. Hlavní změny byly tyto:

— výše poplatku týkajícího se ERL byla snížena;

— struktura poplatku týkajícího se ERL již nebyla vázána na žádné stávající slevy přiznané pro toky konsolidovaných údajů v reálném čase poskytované TR. Rovněž byla učiněna jednodušší a transparentnější;

— ERL mohla být používána po celém světě zákazníky, kteří vykonávají svou skutečnou podnikatelskou činnost v Evropském hospodářském prostoru (EHP);

— ERL zahrnovala RIC pro mimoburzovně obchodované nástroje podléhající souhlasu příslušného dodavatele údajů, u nichž jsou údaje získávány z jediného zdroje (pokud ovšem není podnik TR v okamžiku změny poskytovatele výhradním poskytovatelem údajů o mimoburzovních derivátech);

— ERL zahrnovala uživatelské rozhraní u serverových aplikací (bez dodatečných nákladů);

— kromě původního pětiletého období, kdy je možné předplacení ERL, měl zákazník možnost si za symbolický poplatek prodloužit období pro předplacení o další dva roky a

— poskytnutí jiné doplňkové licence, v projednávaném případě licence určené pro nezávislé vývojáře (dále jen „TPDL“), aby mohli vyvíjet propojovací tabulky umožňující zákazníkům TR snadný přechod k jinému poskytovateli.

10 Dne 12. července 2012 Komise zahájila druhý průzkum u účastníků trhu a zveřejnila pozměněné závazky, v souladu s čl. 27 odst. 4 nařízení č. 1/2003.

11 Dne 25. září 2012 Komise informovala TR o připomínkách, které obdržela od zúčastněných třetích stran po zveřejnění druhého oznámení o průzkumu trhu.

12 Dne 7. listopadu 2012 poskytla TR třetí řadu závazků (dále jen „konečné závazky“), které obsahují tato ustanovení:

— klausule obsažená v odstavci 7.1 konečných závazků obsahuje změněnou definici výrazu „nezávislý vývojář“, která nezávislým vývojářům umožňuje uzavírat dohody s jinými poskytovateli toku konsolidovaných údajů v reálném čase za účelem vyvíjení propojovacích tabulek umožňujících zákazníkům TR změnit poskytovatele;

— nezávislí vývojáři mají právo nejen „vyvíjet“ propojovací tabulky, nýbrž je i „spravovat“ (klauzule obsažená v odstavci 1.8 TPDL);

— TPDL připojená v příloze ke konečným závazkům již neobsahuje klauzuli obsaženou v odstavci 3.5 TPDL připojenou v příloze ke změněným závazkům. Uvedená klauzule obsahovala ustanovení, podle kterých nezávislý vývojář nemůže „tvrdit, že použití RIC způsobilých k nalezení údajů třetích osob bude praktické nebo proveditelné za všech okolností, nebo že nemůže vést k problémům integrity údajů nebo jiným problémům funkčnosti“;

— klauzule obsažené v odstavcích 3.2.8 konečných závazků a 1.3 písm. c) TPDL umožňují nezávislým vývojářům a jiným poskytovatelům toku konsolidovaných údajů v reálném čase spolupracovat na vyvíjení a spravování propojovacích tabulek a jejich uvádění na trh;

— klauzule uvedená v odstavci 3.2.9 konečných závazků a klauzule obsažené v odst. 1.3 písm. d) a v odstavci 1.4 TPDL zlepšují úroveň informací, které si nezávislí vývojáři a jiní poskytovatelé toku konsolidovaných údajů v reálném čase mohou vyměňovat. Z toho vyplývá, že nezávislí vývojáři mohou jiným poskytovatelům toku konsolidovaných údajů v reálném čase poskytovat popisující referenční údaje týkající se RIC (avšak nikoli RIC samotné) v případě, kdy nezávislý vývojář nebyl schopen zajistit souvztažnost s kódovacím systémem poskytovatele konsolidovaných údajů v reálném čase.

13 Konečné závazky TR ve své příloze V rovněž stanoví jmenování nezávislého zmocněnce pověřeného jejich sledováním. Jeho úkolem je sledovat dodržování těchto závazků a pravidelně o tom podávat zprávy Komisi, a případně jí navrhovat opatření k zajištění dodržování uvedených závazků, jakož i informovat o výsledku postupu k řešení sporů stanoveného v příloze IV konečných závazků.

14 Komise měla za to, že uvedené závazky jsou postačující k rozptýlení jejích obav ohledně narušení hospodářské soutěže. Proto dne 20. prosince 2012 přijala podle čl. 9 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003 rozhodnutí v řízení podle článku 102 SFEU a článku 54 Dohody o EHP [věc COMP/D2/39.654 – Reuters Instrument Codes (RIC)] (Úř. věst. 2013, C 326, s. 4, dále jen „napadené rozhodnutí“), jehož shrnutí bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*, prohlašujíc závazky navržené TR za závazné. V tomto rozhodnutí Komise rovněž dospěla k závěru, že vzhledem k těmto závazkům pominuly důvody pro zásah Komise.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

15 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 4. února 2014 podala žalobkyně, Morningstar Inc., projednávanou žalobu.

16 Dne 16. května 2014 předložila Komise žalobní odpověď.

17 Replika došla kanceláři Tribunálu dne 5. srpna 2014.

18 Prostřednictvím organizačního procesního opatření ze dne 27. srpna 2014 Tribunál (osmý senát) požádal Komisi, aby podala předběžné hodnocení, v nedůvěrném znění, které v dotčené věci provedla podle čl. 9 odst. 1 nařízení č. 1/2003. Komise této žádosti ve stanovené lhůtě vyhověla.

19 Duplika byla kanceláři Tribunálu doručena dne 16. října 2014.

20 Usnesením ze dne 21. října 2014 vyhověl předseda osmého senátu Tribunálu návrhu na vstup TR do řízení jako vedlejší účastnice, který podala kanceláři Tribunálu dne 22. května 2014.

21 Dne 2. ledna 2015 předložila TR spis vedlejší účastnice řízení.

22 Vyjádření hlavních účastnic řízení k spisu TR jako vedlejší účastnice řízení byla kanceláři Tribunálu doručena ve stanovené lhůtě.

23 Na základě návrhu soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (osmý senát) o zahájení ústní části řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v čl. 89 odst. 3 písm. d) svého jednacího řádu požádal Komisi o předložení odpovědí na průzkumy trhu zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 14. prosince 2011 a 12. července 2012, obdržené od účastníků trhu v nedůvěrných zněních. Komise této žádosti ve stanovené lhůtě vyhověla.

24 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na ústní otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 3. března 2016.

25 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu za přípustnou;

— zrušil napadené rozhodnutí v plném rozsahu, buď co se týče poskytovatelů toku konsolidovaných údajů v reálném čase, nebo co se týče jí;

— přijal jakékoli jiné opatření považované Tribunálem za vhodné;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

26 Komise a vedlejší účastnice navrhují, aby Tribunál:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

K přípustnosti

27 Žalobkyně uvádí, že je aktivně legitimovaná k podání projednávané žaloby, jelikož je napadeným rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčena ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU. Je bezprostředně dotčena napadeným rozhodnutím, které omezuje její možnost uzavřít smlouvu s TR týkající se RIC, jelikož uvedené rozhodnutí výslovně vylučuje konkurenční poskytovatele toku konsolidovaných údajů v reálném čase z okruhu osob, kterým může být udělena licence. Pokud jde o osobní dotčení, tvrdí, že se aktivně podílela na správním řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí. Kromě toho je součástí uzavřeného a identifikovatelného okruhu osob, které se účastnily správního řízení. Kromě toho napadené rozhodnutí schvaluje obchodní činnost jejího hlavního konkurenta, což má vliv na její postavení na relevantním trhu.

28 Komise popírá argumenty žalobkyně a tvrdí, že žaloba je nepřípustná, avšak formálně nevznesla námitku nepřípustnosti ve smyslu čl. 130 odst. 1 jednacího řádu.

29 Je třeba připomenout, že čl. 263 čtvrtý pododstavec SFEU umožňuje osobě, jíž není akt určen, podat žalobu na neplatnost proti tomuto aktu, pokud se jí týká osobně a bezprostředně.

30 Podle judikatury se otázka aktivní legitimace žalobce posuzuje vzhledem k účinkům, které má napadený akt na jeho právní postavení, v rozsahu, v němž je uvedený žalobce zaprvé bezprostředně dotčen napadeným aktem s tím, že bezprostřední dotčení vyžaduje, aby předmětné opatření mělo bezprostřední dopad na právní postavení a neponechávalo žádnou posuzovací pravomoc osobám, kterým je toto opatření určeno a které jsou pověřeny jeho provedením, jež musí být čistě automatické a vyplývat pouze z právní úpravy Evropské unie, aniž je třeba použít další prováděcí předpisy (rozsudky ze dne 5. května 1998, Glencore Grain v. Komise, C-404/96 P, EU:C:1998:196, bod 42, a ze dne 24. března 1994, Air France v. Komise, T-3/93, EU:T:1994:36, bod 80), a zadruhé je tímto aktem dotčen osobně v rozsahu, v němž se dotýká žalobce z důvodu určitých vlastností, které jsou pro něj zvláštní, či faktické situace, která jej vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím jej individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223)

31 V projednávané věci podle čl. 9 odst. 1 nařízení č. 1/2003 napadené rozhodnutí prohlašuje za závazné konečné závazky TR ze dne 7. listopadu 2012. Komise totiž zkoumala účinky omezení uložených TR týkajících se RIC a došla k závěru, že uvedená omezení mají nepříznivé důsledky na hospodářskou soutěž tím, že brání změně poskytovatele ze strany zákazníků TR, a tudíž snižují možnost soutěžitelů vstoupit na trh nebo soutěžit na základě vlastností svých služeb. Konečné závazky, které mají za cíl

zjednodušení změny ve prospěch konkurenčních poskytovatelů toku konsolidovaných údajů v reálném čase pro zákazníky TR, výslovně vylučují, aby tito konkurenční poskytovatelé mohli uzavírat smlouvu o ERL a smlouvu o TPDL. Jelikož omezuje možnost žalobkyně uzavírat takové dohody, má napadené rozhodnutí bezprostřední účinky na její právní postavení.

32 Pokud jde o otázku, zda je žalobkyně dotčena osobně, je třeba uvést, že žádala o schůzky s Komisí dopisy ze dne 5. března 2010 a 16. června 2010. Na základě těchto žádostí byla první schůzka uspořádána dne 27. července 2010. Následně se, jak na žádost Komise, tak na žádost žalobkyně, v letech 2010 až 2012 konaly další schůzky a telefonické rozhovory. Stejně na základě žádosti Komise ze dne 18. dubna 2012 žalobkyně poskytla nedůvěrné znění zápisů dotčených telefonických rozhovorů a schůzek. Žalobkyně rovněž reagovala a poskytla své připomínky, pokud jde o závazky navržené ze strany TR, prostřednictvím telefonických rozhovorů, schůzek, elektronických zpráv a odpovědí na formální žádosti Komise o informace.

33 I když jméno žalobkyně není v napadeném rozhodnutí výslovně uvedeno, ze správního řízení, které vedlo k tomuto rozhodnutí, dále vyplývá, že Komise zohlednila připomínky učiněné žalobkyní.

34 Je třeba poznamenat, že se žalobkyně řízení aktivně účastnila nejen za své vlastní iniciativy, ale i na podnět Komise, která ji mimo jiné vyzvala k předložení připomínek k různým aspektům trhu a navrženým závazkům, a to mimo rámec průzkumů trhu podle čl. 27 odst. 4 nařízení č. 1/2003, ke kterým žalobkyně rovněž přispěla. Z toho vyplývá, že se žalobkyně aktivně účastnila řízení. I když pouhá účast na řízení sama samozřejmě nestačí k prokázání toho, že žalobkyně je osobně dotčena napadeným rozhodnutím, nic to nemění na tom, že její aktivní účast na správním řízení představuje skutečnost zohledněnou judikaturou v oblasti hospodářské soutěže, včetně specifičtější oblasti závazků podle článku 9 nařízení č. 1/2003, k prokázání, ve spojení s jinými konkrétními okolnostmi, přípustnosti její žaloby (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudky ze dne 29. ledna 1986, Cofaz a další v. Komise, 169/84, EU:C:1986:42, body 24 a 25; ze dne 31. března 1998, Francie a další v. Komise, takzvaný „Kali & Salz“, C-68/94 a C-30/95, EU:C:1998:148, body 54 až 56, a ze dne 3. dubna 2003, BaByliss v. Komise, T-114/02, EU:T:2003:100, bod 95).

35 V tomto ohledu taková zvláštní okolnost v projednávané věci spočívá v dotčení postavení žalobkyně na relevantním trhu. Ze spisu před Tribunálem totiž vyplývá, že žalobkyně je stejně jako TR činná na trhu toku konsolidovaných údajů v reálném čase, trhu, který se vyznačuje omezeným počtem soutěžitelů a na kterém TR zastává dominantní postavení. Lze z toho vyvodit, že omezující opatření ze strany TR jakožto dominantního podniku, jakými jsou opatření, jež jsou předmětem předběžného hodnocení Komise, mohou mít nezanedbatelné negativní účinky na činnosti žalobkyně.

36 Ze všech předcházejících úvah vyplývá, že žalobkyně je rovněž osobně dotčena. Projednávaná žaloba je tedy přípustná.

K věci samé

37 Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody:

— první důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení tím, že Komise přijala závazky, které nemohly být dostačující pro vyřešení výhrad v oblasti hospodářské soutěže, o kterých informovala TR ve svém předběžném hodnocení;

— druhý důvod vychází z porušení čl. 9 odst. 1 nařízení č. 1/2003 v rozsahu, v němž Komise přijetím závazků, které nemohly vyřešit výhrady v oblasti hospodářské soutěže, překročila své pravomoci, které jí byly přiznány podle uvedeného článku, a tudíž jednala *ultra vires*;

— třetí důvod vychází z porušení zásady proporcionality;

— čtvrtý důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, jelikož Komise nevysvětlila důvod, ze kterého konečné závazky jsou řešením výhrad zjištěných v oblasti hospodářské soutěže.

38 Úvodem je třeba připomenout, že z článku 9 nařízení č. 1/2003 vyplývá, že Komise může, pokud zamýšlí přijmout rozhodnutí vyžadující ukončení protiprávního jednání, učinit závaznými závazky navržené dotyčnými podniky, pokud mohou vyřešit výhrady v oblasti hospodářské soutěže, které zjistila ve svém předběžném hodnocení.

39 Mechanismus zavedený článkem 9 nařízení č. 1/2003 směřuje k zajištění účinného uplatňování pravidel hospodářské soutěže platných v Unii prostřednictvím přijímání rozhodnutí, která prohlašují za závazné závazky nabídnuté stranami a považované Komisí za vhodné k tomu, aby rychleji vyřešily jí zjištěné problémy hospodářské soutěže namísto toho, aby se postupovalo prostřednictvím formálního konstatování protiprávního jednání. Konkrétně je článek 9 uvedeného nařízení inspirován úvahami o hospodárnosti řízení a umožňuje podnikům, aby se plně účastnili řízení tím, že navrhnou řešení, která se jim zdají nejpřiměřenější a nejvhodnější pro reagování na uvedené výhrady Komise (rozsudek ze dne 29. června 2010, Komise v. Alrosa, C-441/07, EU:C:2010:377, bod 35).

40 V tomto kontextu Komise disponuje, pokud jde o přijetí nebo zamítnutí závazků, širokým prostorem pro uvážení (rozsudek ze dne 29. června 2010, Komise v. Alrosa, C-441/07, EU:C:2010:377, bod 94).

41 Mimoto je třeba připomenout, že jelikož má Komise povinnost provést analýzu vyžadující zohlednění mnoha hospodářských faktorů, jakou je analýza budoucího stavu za účelem posouzení adekvátnosti závazků nabídnutých dotčeným podnikem, má i zde široký prostor pro uvážení, který Tribunál musí zohlednit při výkonu svého přezkumu. Z toho vyplývá, že v rámci omezeného přezkumu, který vykonává ve vztahu k takovým komplexním hospodářským situacím, unijní soud nemůže nahradit posouzení Komise vlastním posouzením (rozsudky ze dne 29. června 2010, Komise v. Alrosa, C-441/07, EU:C:2010:377, bod 67, a ze dne 11. září 2014, CB v. Komise, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, bod 46).

42 Jak však Soudní dvůr opakovaně uvedl v kontextu oblastí, které vedou ke komplexním posouzením, jakými je právo hospodářské soutěže, posuzovací pravomoc, kterou má Komise, neznamená, že unijní soud nesmí přezkoumat výklad údajů hospodářské povahy provedený tímto orgánem (rozsudky ze dne 15. února 2005, Komise v. Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, bod 39; ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 145, a ze dne 11. září 2014, CB v. Komise, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, bod 46). Podle zásad vyvozených touto judikaturou musí totiž unijní soud ověřit nejen věcnou správnost dovolávaných důkazních materiálů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale musí rovněž přezkoumat, zda tyto skutečnosti představují veškeré relevantní údaje, jež musí být při posuzování komplexní situace vzaty v úvahu, a zda lze o ně opřít závěry, které z nich byly vyvozeny (viz rozsudky ze dne 11. září 2014, CB v. Komise, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, bod 46 a citovaná judikatura; ze dne 11. prosince 2013, Cisco Systems a Messagenet v. Komise, T-79/12, EU:T:2013:635, bod 50 a citovaná judikatura, a ze dne 13. května 2015, Niki Luftfahrt v. Komise, T-162/10, EU:T:2015:283, bod 86 a citovaná judikatura).

43 Ostatně z judikatury i vyplývá, že ačkoli rozhodnutí přijatá na základě článků 7 a 9 nařízení č. 1/2003 podléhají zásadě proporcionality, liší se uplatnění této zásady podle toho, zda je dotčeno jedno či druhé z těchto ustanovení.

44 Tato ustanovení ve skutečnosti odpovídají různým cílům. Účelem článku 9 nařízení č. 1/2003 je reagovat na výhrady, které Komise mohla vznést ve svém předběžném hodnocení, kdežto účelem článku 7 uvedeného nařízení je ukončení konstatovaného protiprávního jednání (rozsudek ze dne 29. června 2010, Komise v. Alrosa, C 441/07, EU:C:2010:377, bod 46).

45 Pokud jde o přiměřenost závazků, z uvedeného vyplývá, že podstatou testu, který musí Komise provést v rámci řízení podle článku 9 nařízení č 1/2003, je zjištění, zda závazky jsou „dostatečné“ a mohou „náležitě“ reagovat na její výhrady, při zohlednění okolností daného případu, tedy závažnosti výhrad, jejich rozsahu a zájmu třetích stran (rozsudek ze dne 29. června 2010, Komise v. Alrosa, C-441/07, EU:C:2010:377, body 41 a 61).

46 Ze všech předcházejících úvah vyplývá, že přezkum unijního soudu se omezuje na ověření toho, zda posouzení, které provedla Komise je zjevně chybné, při použití zásad připomenutých v bodech 40 až 45 výše.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení

47 V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že konečné závazky ani nezpůsobují ukončení nebo citelné omezení zjištěného zneužití ani nereagují na vyjádřené výhrady. Napadený rozsudek je tedy podle žalobkyně stižen zjevně nesprávným posouzením.

48 Žalobkyně poznamenává, že jak definice „oprávněného zákazníka“, tak definice „nezávislých vývojářů“ obsažené v ERL a TPDL vylučují konkurenční poskytovatele. Mimoto podle těchto závazků konkurenční poskytovatelé toku konsolidovaných údajů v reálném čase nemohou sami zpracovávat RIC na účet držitele vhodné licence. Proto je společnostem, které jako žalobkyně mají potřebnou kapacitu, znalosti a pobídku k nabízení konkurenčních služeb, přímo bráněno to činit. Pokud jde o znění dotčené licenční dohody, počítá se pouze s poskytnutím licencí zákazníkům, kteří mohou používat RIC pro vývoj uskutečňovaný jimi samotnými nebo prostřednictvím nezávislých vývojářů, prostředků k přístupu ke službám, které mohou soutěžit se službami nabízenými ze strany TR.

49 V tomto ohledu se zaprvé žalobkyně domnívá, že poskytovatelé konsolidovaných údajů v reálném čase nemohou poskytnout účinnou službu změny poskytovatelů zákazníkům TR, neboť tím, že jsou vyloučeni z licenčních podmínek ERL a TPDL, nemohou nabídnout zcela integrovanou konkurenční službu. Zadruhé pravděpodobnost, že nezávislí vývojáři vyvinou propojovací tabulky je teoretická a extrémně slabá. Zatřetí celkovou zátěž a náklady na změnu poskytovatele by měli nést zákazníci TR, ačkoli je zjevně nepravděpodobné, že změní poskytovatele z důvodu nákladů a složitosti takové změny, přepracovaní jejich systémů a dalších jednání s třetími stranami, které to zahrnuje, povahy trhu toku konsolidovaných údajů v reálném čase a nákladů a složitosti spojených s používáním propojovacích tabulek třetích osob. Začtvrté zákazníci TR nemohou pracovat s konverzním nástrojem vyvinutým třetí osobou, spíše než konkurenčním poskytovatelem, neboť tyto nástroje potřebují vysoký stupeň rychlosti a spolehlivosti. Použití třetí osoby je ve skutečností rizikem pro integritu a přesnost propojení kódů. Proto by případná spolupráce s nezávislým vývojářem při koncepci propojovací tabulky byla neúčinná kvůli nemožnosti výměny informací požadovaných v souvislosti s RIC. Zapáté důvod, ze kterého poskytovatelé toku konsolidovaných údajů v reálném čase nemohou nabídnout rovnocennou službu, rovněž souvisí se skutečností, že „řetězce RIC“ (přístupový prostředek ke skupině nástrojů při použití jediné identifikace), jsou vyloučeny z licencí, které nabízí TR, ačkoli banky a finanční instituce potřebují mít přístup k řetězcům RIC, protože se jedná o jeden z hlavních prostředků pro přístup k údajům. Jelikož jsou podle závazků dostupné pouze nejzákladnější údaje, není pro jiného poskytovatele možné rekonstruovat tyto řetězce nebo je propojovat, aniž má přístup ke vstupním údajům. Konečně žalobkyně poznamenává, že pokud je jí známo, žádný zákazník TR nepoužil konkurenčního poskytovatele toku konsolidovaných údajů v reálném čase. V případě, že by velký počet společností usiloval o získání a používání licencí, existovali by o tom na trhu důkazy. Podle žalobkyně tomu tak však není, takže znovu tvrdí, jak již bylo uvedeno v rámci správního řízení, že takové přechody k jinému poskytovateli jsou velmi nepravděpodobné.

50 Komise zaprvé uvádí, že jelikož ERL zákazníkům TR umožňuje používat RIC k vyhledávání údajů v toku údajů jiných poskytovatelů, aniž musí přepsat své aplikace, stačí k reagování na výhrady týkající se omezení používání RIC při změně poskytovatele. Zadruhé se domnívá, že TPDL, která nezávislým

vývojářům umožňuje vyvíjet a spravovat tabulky spojující RIC a kódovací systémy jiných poskytovatelů, stačí rovněž k reagování na výhrady týkající se omezení užívání RIC pro vývoj takových tabulek. Komise pro ilustraci zdůrazňuje různé klauzule a podmínky obsažené v ERL a TPDL, jejichž účelem je usnadnit změnu poskytovatele. Za těchto okolností uvádí, že ERL je poskytována na celosvětové úrovni oprávněnému zákazníku, pokud vykonává skutečnou hospodářskou činnost v EHP, že ERL je poskytována permanentně za podmínky, že o ERL bylo požádáno během pěti let po zavedení oprávněným zákazníkem, že oprávněný zákazník bude moci kdykoli zvýšit nebo snížit počet způsobilých RIC dle potřeb své obchodní činnosti, a že TR oprávněnému zákazníkovi bude poskytovat pravidelné aktualizace způsobilých RIC a propojovací informace nutné k jedinečnému identifikování vstupních tržních údajů v reálném čase.

51 Konečně Komise tvrdí, že žádný z argumentů vznesených žalobkyní nemění závěr, podle kterého konečné závazky stačí k reagování na její výhrady.

52 V tomto ohledu uvádí, že soutěžitel může vstoupit do partnerství s nezávislým vývojářem, aby zákazníkům TR nabídl personalizovanou a zcela integrovanou službu změny poskytovatele, že jelikož je informační architektura každého zákazníka TR obecně specifická, je nezbytné, aby každý zákazník provedl přepracování, a tudíž nesl část nákladů, pokud se rozhodne změnit poskytovatele toku konsolidovaných údajů v reálném čase, že hlavními zákazníky TR jsou finanční instituce celosvětového rozsahu, mající odborné znalosti a finanční zdroje potřebné pro změnu poskytovatele, pokud se domnívají, že je to v jejich obchodním zájmu, že spolupráce mezi poskytovateli toku konsolidovaných údajů v reálném čase a nezávislými vývojáři může umožnit úspory z rozsahu, že není žádný důvod věřit, že propojovací tabulky vyvinuté nezávislými vývojáři nejsou spolehlivé nebo jsou pomalejší než využívání služeb TR a že tvrzení týkající se řetězců RIC jsou poprvé uvedena v replice a nejsou založena na právních nebo věcných skutečnostech, které vyšly najevo během správního řízení a řízení před Tribunálem, a proto musí být odmítnuta jako nepřípustná, přičemž jsou každopádně neopodstatněná. Konečně Komise poznamenává, že jelikož byly ERL a TPLD zavedeny teprve dne 20. června 2013 a změna poskytovatele je komplexní a dlouhý proces, není překvapivé, že k této změně ještě nedošlo během období od zavedení těchto licenčních smluv na jedné straně a podáním projednávané žaloby na druhé straně.

53 Pokud jde o přípustnost argumentace týkající se řetězců RIC a argumentace týkající se omezení v popisujících údajích pro každý RIC, nejprve je třeba připomenout, že z ustanovení čl. 44 odst. 1 písm. c) ve spojení s čl. 48 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991 vyplývá, že žaloba musí uvádět předmět sporu a obsahovat stručný popis žalobních důvodů a nové důvody nelze předkládat v průběhu řízení, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení.

54 Avšak podle ustálené judikatury žalobní důvod nebo argument, který je rozšířením důvodu dříve přímo nebo implicitně uvedeného v žalobě a je s ním úzce spjat, musí být prohlášen za přípustný (rozsudek ze dne 19. září 2000, Dürbeck v. Komise, T-252/97, EU:T:2000:210, bod 39, a ze dne 30. září 2003, Cableuropa a další v. Komise, T-346/02 a T-347/02, EU:T:2003:256, bod 111).

55 V projednávané věci je třeba konstatovat, že na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, tento důvod představuje rozšíření prvního žalobního důvodu, jak je předložen v žalobě, totiž žalobního důvodu vycházejícího ze zjevně nesprávného posouzení konečných závazků. V tomto ohledu je třeba uvést, že v žalobě jsou uvedena dlouhá tvrzení týkající se nedostatečnosti konečných závazků. V důsledku toho je argument vznesený v replice zpochybňující dostatečnost konečných závazků pro řešení výhrad Komise z důvodu nedostatků v uvedených závazcích, jako je ten, který souvisí s neexistencí pravidla týkajícího se řetězců RIC, přípustný.

56 Dále, pokud jde o meritorní přezkum prvního žalobního důvodu, jak již bylo uvedeno v bodě 41 výše, vzhledem k prostoru pro uvážení, který má Komise při ověřování adekvátnosti navržených závazků, se role Tribunálu omezí na ověření, zda se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení. Konkrétně se

bude jednat v rámci tohoto soudního přezkoumání o prokázání toho, zda existuje přiměřenost mezi výhradami vznesenými Komisí v jejím předběžném hodnocení a závazky navrženými TR, závazky které musejí, připomeňme si, tyto výhrady dostatečně řešit.

57 Kromě toho musí být přezkum legality rozhodnutí činícího závaznými tyto závazky proveden s přihlédnutím k výhradám Komise, a nikoli k požadavkům vyjádřeným konkurenty, pokud jde o obsah závazků.

58 Vhodným kritériem s ohledem na výhrady Komise, jak jsou vyjádřeny v jejím předběžném hodnocení, tedy je, zda závazky jsou dostatečné, aby odpovídajícím způsobem reagovaly na uvedené výhrady, které se v projednávaném případě týkají usnadnění pro zákazníky změny poskytovatele.

59 Mimoto skutečnost, že uvedené výhrady mohly být odstraněny zahrnutím konkurentů TR do licenčních podmínek, jak to navrhuje žalobkyně, sama o sobě neprokazuje, že napadené rozhodnutí je stiženo zjevně nesprávným posouzením, a okolnost, že by mohly být přijaty další závazky, i kdyby byly příznivější pro hospodářskou soutěž, nemůže vést ke zrušení tohoto rozhodnutí, jelikož Komise mohla rozumně dojít k závěru, že závazky obsažené v napadeném rozhodnutí umožňují rozptýlit výhrady zjištěné v jejím předběžném hodnocení.

60 Je třeba připomenout, že napadené rozhodnutí zavádí řadu závazků navržených ze strany TR, jejíž činnost vzbuzuje výhrady v oblasti hospodářské soutěže, a že se žalobkyně v podstatě domnívá, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že učinila závaznými závazky, které na uvedené výhrady dostatečně nereagují.

61 Je třeba odmítnout tvrzení žalobkyně, podle kterého konkurenti nemohou poskytovat účinnou službu změny poskytovatele z důvodu, že nemohou nabídnout zcela integrovanou službu, jelikož jsou vyloučeni ze znění dotčených licenčních smluv.

62 Je totiž třeba připomenout, že se výhrady vznesené Komisí týkaly omezení uložených zákazníkům TR a bránění třetím osobám zavádět propojení mezi různými kódy, způsobujícímu závažné překážky změny poskytovatele. Závazky přijaté Komisí se tedy v podstatě týkají možností nabídnutých zákazníkům změnit poskytovatele, ať již vlastními prostředky nebo ve spolupráci s nezávislým vývojářem. V tomto smyslu se Komise domnívala, že výhrady v oblasti hospodářské soutěže mohou být rozptýleny nikoli požadováním, od TR, řešení týkajících se chování vůči konkurentům, nýbrž řešení týkajících se chování vůči zákazníkům a třetím osobám. Toto konstatování, podle kterého se závazky týkají především zákazníků a nezávislých vývojářů, je podporováno možnostmi nabízenými nezávislým vývojářům spolupracovat a vzájemně si pomáhat při vývoji propojovacích tabulek prostřednictvím licencí nabízených ze strany TR. Zákazníci TR se mohou rovněž rozhodnout pro nezávislé vývojáře, kteří uzavřeli partnerství s konkurenčními poskytovateli, přičemž uvedená partnerství spočívají ve spolupráci na koncepci, provádění, správě, marketingu a poprodejním servisu propojovacích tabulek. Zákazníkům TR jsou tedy navrženy různé varianty změny poskytovatele, které jsou interní nebo externí jejich infrastrukturám.

63 Přijetím uvedených závazků se tedy Komise domnívala, že k reagování na výhrady, které vznesla, není nezbytné zahrnout konkurenty TR do licenčních podmínek. Kromě toho, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, měla Komise za to, že poskytnutí konkurentům TR přístupu k RIC jde nad to, co je nezbytné pro reagování na její výhrady. Vzhledem ke konstatováním Tribunálu uvedeným v bodě 62 výše se Komise v tomto ohledu nedopustila zjevně nesprávného posouzení.

64 Rovněž je třeba odmítnout argumenty, podle kterých je pravděpodobnost, že nezávislý vývojář vytvoří propojovací tabulky, slabá a teoretická, neboť tyto tabulky by podle žalobkyně neposkytovaly požadovanou spolehlivost a rychlost, jelikož by byly vytvořeny třetími osobami.

65 I když není třeba připomínat různá řešení, která mají k dispozici nezávislí vývojáři při vývoji propojovacích tabulek a která zvyšují možnost takové výroby, je třeba uvést, že pokud jde o tvrzený nedostatek nabízené spolehlivosti a rychlosti těchto tabulek, žalobkyně neuvádí konkrétní argumenty týkající se těchto tvrzení. Z tohoto důvodu je již možné je zamítnout.

66 Kromě toho v případě, že by zákazník vyžadoval záruku týkající se spolehlivosti, mohou se nezávislý vývojář a konkurenční poskytovatel dohodnout dát tomuto zákazníkovi takovou záruku, což je možnost, jež není vyloučena závazky, v souladu s klauzulí stanovenou v odstavci 1.3 písm. c) bodu iii) TPDL. Proto je zcela možné reagovat na případné výhrady zákazníka, který bude uspokojen, pokud jde o jeho možnou výměnu poskytovatele. Navíc kromě skutečnosti, že zákazníci TR mohou uzavřít ERL, aby změnili poskytovatele toku konsolidovaných údajů v reálném čase pro všechny své aplikace, mohou si rovněž po dobu nejméně dvanácti měsíců zvolit částečnou změnu. Taková částečná změna může zákazníkovi umožnit posoudit spolehlivost konkurenčního zdroje údajů paralelním používáním aplikací, které využívají zdroje údajů TR a dalších aplikací využívajících konkurenčního zdroje údajů, což zákazníkovi usnadňuje změnu poskytovatele.

67 Stejně tak nelze přijmout argument, podle kterého jsou celková zátěž a náklady změn neseny zákazníky TR. Je třeba připomenout, že se výhrady Komise v podstatě týkaly omezení uložených zákazníkům TR při použití RIC. Uvedená omezení jim zakazovala získávat údaje v tocích údajů konkurenčních poskytovatelů použitím kódů RIC, a to dokonce prostřednictvím propojovacích tabulek. Z důvodů integrace kódů RIC do informačních aplikací zákazníků, je nezbytný přepis těchto aplikací, pokud uvedení zákazníci chtějí změnit poskytovatele, jelikož tato změna poskytovatele při omezeních uložených TR *de facto* vede ke změně používaného systému symbolů. Tento proces změny aplikací je podle zákazníků považovaný za dlouhý a nákladný. Z průzkumů trhu uskutečněných Komisí, jejichž závěry byly vloženy do předběžného hodnocení, totiž vyplývá, že podstatná část nákladů na změnu je přičítána konverzi kódů. Tyto náklady je někdy obtížné kvantifikovat, zejména proto, že každá informační architektura daného zákazníka je specifická. Komise však ve svém předběžném hodnocení uvedla, že pro zákazníky, kteří provedli důkladné posouzení nákladů na změnu, byly tyto náklady považovány za zabraňující a mající potenciál odradit zákazníky od změny poskytovatelů. V reakci na tyto výhrady tedy TR zákazníkům, jakož i nezávislým vývojářům nabídla možnost vytvářet propojovací tabulky mezi kódy RIC a systémem symbolů užívaným novým poskytovatelem, takže již nebude nezbytná změna aplikací. Tyto závazky tak umožňují skutečné zlepšení pro zákazníky TR, kteří již nečelí zabraňujícím nákladům pro možnost změny poskytovatele, jelikož není nezbytná důkladná změna informačních aplikací. I když zavedení propojovací tabulky zákazníkem, ať interně nebo prostřednictvím nezávislého vývojáře, rovněž může způsobit náklady, je třeba připomenout, že závazky nemají za cíl úplné odstranění nákladů, nýbrž učinit změnu poskytovatele přístupnější rozumnými náklady.

68 Mimoto je třeba konstatovat, že změna informačních systémů a aplikací může každopádně přivodit výdaje, které budou muset být neseny zákazníkem, zejména s ohledem na specifičnost informační architektury každého zákazníka. Navíc uvedení zákazníci jsou obecně instituce nebo podniky celosvětového rozsahu a jsou schopny mít finanční prostředky k tomu, aby takové náklady nesly.

69 Podobně jako Komise je rovněž třeba konstatovat, že spolupráce mezi poskytovateli toku konsolidovaných údajů v reálném čase a nezávislými vývojáři mohou vytvořit úspory z rozsahu. Tyto úspory mohou snížit náklady na změnu poskytovatele, což by mohl být dodatečný podnět pro zákazníky, včetně zákazníků menší velikosti, změnit poskytovatele.

70 Konečně ani argumenty spojené s nedostatkem údajů týkajících se řetězců RIC a omezení popisujících údajů poskytovaných pro každý RIC bránící konkurenčním poskytovatelům nabízet rovnocennou službu nejsou opodstatněné. Zaprvé je v tomto ohledu třeba poznamenat, že se zdá, že v průběhu správního řízení ani žalobkyně ani žádná jiná třetí osoba nevyjádřily nejmenší výhradu týkající se vyloučení některých řetězců RIC z dosahu licencí nabízených ze strany TR. Jedinými řetězci RIC, ohledně nichž byly vyjádřeny výhrady v průběhu správního řízení, byly totiž indexy, a v souladu

s klauzulí obsaženou v odstavci 2.8 konečných závazků a s klauzulí obsaženou v odstavci 1.6 ERL je TR povinna poskytnout údaje týkající se indexů. Zadruhé ze spisu vyplývá, že důvod, ze kterého údaje poskytnuté ze strany TR mohou v některých případech neuvádět mnemotechnický kód přidělený burzou cenných papírů je, že tento kód nepředstavuje jediný jistý způsob identifikace instrumentu až k jeho zdroji. Relativně jednoduché finanční nástroje jako cenné papíry, jež byly přijaty k obchodování na burze cenných papírů, mohou být identifikovány pomocí buď dotyčného systému obchodování, měny a úředního kódu nebo dotyčného systému obchodování, měny a jejich popisu. TR je povinna poskytovat tyto informace držitelům ERL, podle klauzule obsažené v odstavci 2.12 konečných závazků. Totéž platí pro složitější finanční nástroje, jako jsou mimoburzovní deriváty, pro které je TR povinna poskytnout mnemotechnický kód přidělený burzou cenných papírů, pokud je to jediný prostředek jejich jedinečné identifikace.

71 Kromě toho nezávisle na postupu pro řešení sporů uvedeného v bodě 13 výše, ve kterém hraje určitou roli zmocněnec pověřený sledováním závazků, klauzule obsažená v odstavci 6 písm. f) přílohy V konečných závazků výslovně stanoví, že uvedený zmocněnec přispěje k řešení každého sporu týkajícího se žádostí o údaje týkající se souvztažných informací poskytnutých ze strany TR. Proto, pokud je mnemotechnický kód přidělený burzou cenných papírů skutečně jediným prostředkem pro jedinečnou identifikaci vstupních tržních údajů v reálném čase, bude jej zmocněnec pověřený sledováním schopen sdělit TR.

72 V důsledku toho je třeba na otázku, zda v napadeném rozhodnutí byly závazky navržené ze strany TR správně posouzeny jakožto schopné rozptýlit výhrady Komise, odpovědět kladně. Žalobní důvod, podle kterého je rozhodnutí stiženo zjevně nesprávným posouzením, musí být proto zamítnut.

73 Kromě toho, pokud jde o tvrzení žalobkyně, podle kterého až doposud nedošlo k žádné změně poskytovatele, což tedy naznačuje, že závazky nejsou účinné, je třeba poznamenat, že zkoumání Komise, jak je tomu v případě řízení o kontrole spojování podniků, je prognózou. Úkolem Komise je vydat rozhodnutí, které má povahu předpovědi a které ji vede k posouzení způsobu, jak se bude trh chovat v budoucnu, když budou závazky provedeny. Jak již bylo uvedeno, Komise se nedopustila zjevně nesprávného posouzení ve svém hodnocení, podle kterého konečné závazky jsou vhodné k reagování na vyjádřené výhrady. Bez ohledu na odpověď na otázku, zda konečné závazky mezitím způsobily konkrétní účinek na dotyčném trhu, to nemůže vyvrátit konstatování, že v okamžiku, kdy bylo přijato konečné rozhodnutí, byly samy o sobě dostačující k odstranění zjištěných problémů hospodářské soutěže.

74 V tomto ohledu je třeba uvést, že konečné závazky, jak byly přijaty Komisí, usnadňují změnu poskytovatele, pokud byla žádána zákazníkem TR. Avšak toto zjednodušení neznamená, že zákazník nezbytně změní poskytovatele, pokud je například spokojen se službami a podmínkami nabízenými TR.

75 Z předcházejícího vyplývá, že první žalobní důvod musí být zamítnut.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 9 odst. 1 nařízení č. 1/2003

76 Žalobkyně připouští, že článek 9 nařízení č. 1/2003 dovoluje Komisi uznat závazky, pokud uvedené závazky umožňují reagovat na výhrady, které vyjádřila. Není však oprávněna přijmout závazky, které zjevně neumožňují odstranit – nebo citelně snížit – vyjádřené výhrady. Přijetím závazků, které zjevně nereagují na vyjádřené výhrady, by Komise překročila pravomoci, které jí byly svěřeny podle článku 9 uvedeného nařízení, a jednala by tak *ultra vires*.

77 Komise a vedlejší účastnice řízení navrhují zamítnutí tohoto žalobního důvodu.

78 Jak již bylo uvedeno v bodě 40 výše, Komise má při zkoumání závazků široký prostor pro uvážení. V rámci řízení zahájeného na základě článku 9 nařízení č. 1/2003, jak vyplývá z třináctého bodu odůvodnění uvedeného nařízení, nemá Komise povinnost kvalifikovat a konstatovat protiprávní jednání, protože její úloha se omezuje na přezkum a případné přijetí závazků nabídnutých dotčenými podniky s ohledem na problémy, které identifikovala ve svém předběžném hodnocení a s ohledem na sledovaný cíl. Přísluší Komisi, aby při výkonu své posuzovací pravomoci přijala závazky poté, co ověřila, že reagují na vyjádřené výhrady. V tomto ohledu již bylo konstatováno, že se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení ve svém hodnocení týkajícím se dostatečnosti dotčených závazků, takže argument, podle kterého jejich přijetím překročila svou pravomoc a z toho důvodu jednala *ultra vires*, musí být zamítnut. Zamítnutí prvního žalobního důvodu totiž způsobuje rovněž zamítnutí druhého žalobního důvodu.

K třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady proporcionality

79 Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje zásadu proporcionality, jelikož zaprvé Komise přijala nevhodné závazky a zadruhé nezohlednila zájmy třetích stran.

80 S odkazem na rozsudek ze dne 11. července 2007, Alrosa v. Komise (T-170/06, EU:T:2007:220) a na rozsudek vydaný na základě kasačního opravného prostředku dne 29. června 2010, Komise v. Alrosa (C-441/07, EU:C:2010:377), žalobkyně tvrdí, že povinnost dodržovat zásadu proporcionality, pokud Komise rozhodne učinit závazky navržené na základě čl. 9 odst. 1 nařízení č. 1/2003 závaznými, znamená, že jí přijaté opatření je přiměřené a nezbytné k dosažení sledovaného cíle. Přijetím nepřiměřených závazků Komise údajně tuto zásadu porušila.

81 Zásada proporcionality byla údajně rovněž porušena z důvodu, že Komise nevzala v úvahu předvídatelnou a předvídanou neúčinnost závazků bez ohledu na výhrady vyjádřené třetími stranami, jak již bylo vysvětleno v rámci prvního žalobního důvodu.

82 Komise a vedlejší účastnice řízení navrhují zamítnutí tohoto žalobního důvodu.

83 Je třeba konstatovat, že z odpovědi na dva první žalobní důvody vyplývá, že třetí žalobní důvod musí být rovněž zamítnut.

84 Zásada proporcionality vyžaduje, aby akty unijních orgánů nepřekročily meze toho, co je vhodné a nezbytné k dosažení sledovaného cíle, přičemž se rozumí, že pokud se nabízí volba mezi několika vhodnými opatřeními, je třeba zvolit nejméně omezující opatření (rozsudky ze dne 17. května 1984, Denkavit Nederland, 15/83, EU:C:1984:183, bod 25, a ze dne 11. července 1989, Schräder HS Kraftfutter, 265/87, EU:C:1989:303, bod 21).

85 Jako obecná zásada unijního práva je zásada proporcionality kritériem pro legalitu všech aktů orgánů Unie. Za těchto okolností vyvstává v rámci přezkumu kroků, které podnikla Komise, vždy zaprvé otázka přesného dosahu a mezí povinností, které vyplývají z dodržování této zásady, a zadruhé otázka mezí vykonávaného soudního přezkumu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. června 2010, Komise v. Alrosa, C-441/07, EU:C:2010:377, body 36 a 37).

86 Jak totiž vyplývá z judikatury citované v předchozím bodě provádění zásady proporcionality Komisí se v kontextu článku 9 nařízení č. 1/2003 omezí na ověření toho, že na jedné straně dotčené závazky odpovídají na výhrady, o kterých informovala dotyčné podniky, a na druhé straně uvedené podniky nenabídly méně omezující závazky rovněž adekvátně odpovídající těmto výhradám.

87 Stejně tak se soudní přezkum týká pouze otázky, zda posouzení provedené Komisí je zjevně nesprávné.

88 Proto již bylo v rámci prvního žalobního důvodu uvedeno, že se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když se domnívala, že konečné závazky navržené ze strany TR jsou vhodné k reakci na výhrady, které identifikovala v předběžném hodnocení.

89 Pokud dále podniky nabídnou závazky na základě článku 9 nařízení č. 1/2003 jdoucí nad to, co by jim Komise mohla uložit v rozhodnutí, které by po důkladném přezkumu přijala podle článku 7 tohoto nařízení, může je Komise přijmout a učinit závaznými. Nicméně není oprávněna je požadovat podle článku 9 nařízení č. 1/2003.

90 Z předchozího vyplývá, že třetí žalobní důvod musí být zamítnut.

K čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění

91 Žalobkyně uvádí, že napadené rozhodnutí nevysvětluje, v čem konečné závazky odpovídajícím způsobem reagují na výhrady v oblasti hospodářské soutěže, o kterých TR informovala v předběžném hodnocení, jelikož tyto závazky neumožňují konkurenčním poskytovatelům toku údajů v reálném čase uzavřít smlouvu o TPDL.

92 Žalobkyně v této věci připomíná, že několikrát během řízení vedoucího k napadenému rozhodnutí Komisi oznámila, že skutečnost vyloučení konkurentů z licencí stanovených v závazcích tyto závazky zbavuje vší účinnosti. V odstavci 6.3 napadeného rozhodnutí Komise uvádí skutečnost, že výhrady v tomto smyslu byly vzneseny, ale nevysvětlila důvody, ze kterých tyto kritiky nebyly zohledněny.

93 Komise a vedlejší účastnice řízení zpochybňují argumenty žalobkyně.

94 Je třeba konstatovat, že podle žalobkyně jí odůvodnění napadeného rozhodnutí neumožňuje pochopit důvody, ze kterých Komise došla k závěru, že vyloučení konkurentů z působnosti závazků nezpochybňuje adekvátnost těchto závazků.

95 Podle ustálené judikatury musí být odůvodnění vyžadované článkem 296 SFEU přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl provést jeho přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, jimž je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění uvádělo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 296 SFEU, musí být posuzována nejen s ohledem na znění dotčeného aktu, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (viz rozsudky ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 63 a citovaná judikatura, a ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, body 166 a 178 a citovaná judikatura).

96 Komise není povinna vyjádřit se ke všem argumentům, jichž se před ní dovolávají zúčastněné strany, ale stačí, aby uvedla skutkové okolnosti a právní úvahy, které mají zásadní význam v rámci systematiky rozhodnutí. Zvláště není povinna se vyjádřit ke skutečnostem, které jsou zjevně irelevantní, nemají žádný nebo mají jednoznačně druhořadý význam (rozsudky ze dne 15. června 2005, Corsica Ferries France v. Komise, T-349/03, EU:T:2005:221, bod 64, a ze dne 16. června 2011, Air liquide v. Komise, T-185/06, EU:T:2011:275, bod 64).

97 Pokud jde o rozhodnutí činící závaznými závazky učiněné na základě článku 9 nařízení č. 1/2003, Komise splnila svou povinnost uvést odůvodnění předložením skutkových a právních poznatků, které ji vedly k závěru, že nabídnuté závazky odpovídajícím způsobem reagují na výhrady v oblasti hospodářské soutěže, které zjistila, takže již nemusela jednat.

98 V projednávané věci jsou body 48 až 90 (odstavce 5.1. až 6.7) napadeného rozhodnutí věnovány závazkům navrženým ze strany TR a reakcím třetích osob k uvedeným závazkům.

99 Z toho vyplývá, že Komise vysvětlila na jedné straně důvody, ze kterých závazky reagují na vyjádřené výhrady, a na druhé straně zodpověděla připomínky třetích osob, proč otázky nastolené v uvedených připomínkách jdou nad výhrady v oblasti hospodářské soutěže vyjádřené v předběžném hodnocení (body 77, 84, 86 a 89 napadeného rozhodnutí). Pokud jde konkrétně o výtku vyjádřenou žalobkyní, je třeba konstatovat, že bod 77 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí skutečnost, že se některé třetí osoby domnívaly, že konkurenti mají mít přístup k RIC, jelikož by byli nejlépe schopni poskytovat propojovací tabulky, jakož i technickou podporu. Z bodu 78 napadeného rozhodnutí vyplývá, že se Komise domnívala, že by skutečnost poskytnutí přístupu k RIC konkurentům TR šla nad to, co je nezbytné k reakci na výhrady v oblasti hospodářské soutěže. V bodě 79 napadeného rozhodnutí bylo doplněno, že „na základě navržených závazků bude nezávislým vývojářům umožněno poskytovat konkurenční tržní údaje s popisujícími referenčními údaji spojenými s RIC (avšak nikoli RIC jako takové), pokud nezávislí vývojáři nemohli sami úspěšně vytvořit úplný systém propojení“, a že „tato výměna informací konkurenčním poskytovatelům umožní propojení s vlastními referenčními symboly umožňujícími nezávislému vývojáři vyvinout přesné a účinné propojení“.

100 Z těchto vyjádření vyplývá, že Komise splnila svou povinnost uvést odůvodnění tím, že jasně a jednoznačně uvedla skutkové okolnosti a právní úvahy, které ji vedly ke konstatování, že závazky stačí k reakci na výhrady vyjádřené v oblasti hospodářské soutěže. Vzhledem k tomu, že tyto údaje umožňují Tribunálu účinně přezkoumat výkon ze strany Komise diskreční pravomoci v napadeném rozhodnutí, je třeba dospět k závěru, že napadené rozhodnutí je v tomto ohledu dostatečně odůvodněné.

101 Ostatně, i když je Komise povinna odůvodnit rozhodnutí, které přijme, není povinna vysvětlit, proč nepřijala rozdílné rozhodnutí (v tomto smyslu viz judikatura citovaná v bodech 95 a 96).

102 Kromě toho v rozsahu, v němž lze argumentaci žalobkyně chápat tak, že směřuje ke kritice vhodnosti konečných závazků, je třeba připomenout, že taková otázka nespadá do porušení podstatných formálních náležitostí, které mohou způsobit protiprávnost napadeného rozhodnutí, nýbrž do zkoumání opodstatněnosti hodnocení předloženého Komisí k závazkům nabídnutým jako reakce na její výhrady v oblasti hospodářské soutěže (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink’s France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 67), otázka, která již byla zkoumána v rámci prvního, druhého a třetího důvodu projednávané žaloby.

103 Z toho vyplývá, že čtvrtý žalobní důvod musí být zamítnut, a tudíž i žaloba v plném rozsahu.

K nákladům řízení

104 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

105 Vzhledem k tomu, že Komise a vedlejší účastnice řízení požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

1) **Žaloba se zamítá.**

2) **Společnosti Morningstar, Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Gratsias Kančeva Wetter

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. září 2016.

Podpisy.